

מסמך 75

מסמך 75

כישלונם של אדם וחווה

לאחר יותר ממאה שנות מאמץ באורנטיה, אדם הצליח לראות אך התקדמות מועטה מחוץ לגן; נראה היה כי העולם בכללותו לא השתפר בהרבה. הגשמת שיפור הגזע נראתה רחוקה עד מאוד, והמצב נדמה כה מייאש עד כי הוא דרש דבר הקלה אשר לא נכלל בתכניות המקוריות. מחשבה זו, לכל הפחות, חלפה לעיתים קרובות בשכלו של אדם, אשר הביעה כך פעמים רבות באוזניה של חווה. אדם ובת-זוגו היו נאמנים, אך מבודדים מבני-מינם, והם היו מודאגים עמוקות ממצבו העגום של עולמם.

1. הבעיה של אורנטיה

המשימה האדמית בעולם ניסיוני, מצולק מפאת מרידה ומבודד, כדוגמת אורנטיה, הייתה קשה ביותר. ובמוקדם מאוד הבינו הבן והבת החומריים את הקושי ואת המורכבות של משימתם הפלנטארית. אף-על-פי-כן, הם עסקו באומץ בפתרון בעיותיהם המורכבות. ואולם, בשעה שפנו למלאכה החשובה לעילא של חיסול הזנים הפגומים והמנוונים מקרב הזנים האנושיים, הם נואשו למדי. הם לא מצאו כל מוצא מן הדילמה, והם לא יכלו להיוועץ בממונים עליהם בירושם או בעדנטיה. הם היו כאן, מבודדים, ויום אחר יום עמדו מול סבך חדש ומורכב, בעיה אשר דומה כי אין לה פתרון.

תחת נסיבות רגילות, עבודתם התחילית של אדם וחווה פלנטאריים הייתה אמורה להיות התיאום והמזיגה בין הגזעים השונים. ואולם, באורנטיה נראה היה שפרויקט מעין זה הוא נטול-תקווה כמעט; זאת משום שעל-אף שהגזעים אכן היו כשירים ביולוגית, הם מעולם לא טיהרו עצמם מן הזנים המפגרים והפגומים שלהם.

אדם וחווה מצאו עצמם בספרה בלתי-מוכנה לחלוטין להכרזה על אחוות האדם, עולם המגשש אחר דרכו בחשיכה רוחנית מתועבת, ומקולל בבלבול המתגבר בשל כישלון משימתו של הממשל הקודם. הדעת והמוסר היו בשפל המדרגה, ובמקום להתחיל במשימת הגשמת האחידות הדתית, הם נדרשו להתחיל לגמרי מחדש בעבודת ההמרה של התושבים לצורות האמונה הדתית הפשוטות ביותר. במקום למצוא שפה אחת אשר אותה ניתן לאמץ, הם ניצבו מול בלבול כלל עולמי שכלל מאות על-גבי מאות של ניבים מקומיים. מעולם לא ניצב אדם כלשהו של שירות פלנטארי בפני עולם קשה מזה; נדמה היה כי המכשולים הינם בלתי-עבירים והבעיות מצויות מעבר ליכולתו של יצור למצוא להן פתרון.

הם היו מבודדים, ותחושת הבדידות העמוקה אשר נפלה עליהם רק התעצמה בשל העזיבה המוקדמת של הנאמנים המלכי-צדקים. הם יכולים היו לתקשר עם הוויה כלשהי המצויה מחוץ לפלנטה אך ורק בעקיפין, באמצעות סדרי המלאכיות. אט-אט נחלש האומץ שלהם, רוחם השתופפה, ולעיתים אף אמונתם כמעט והתפוגגה.

זוהי הינה התמונה האמיתית של החרדה אשר אחזה בשתי הנשמות הנאצלות האלה, בעת ששקלו את המשימות אשר ניצבו לפניהן. ושניהם היו מודעים היטב לממדים העצומים של המפעל אשר נדרש לשם ביצוע משימתם בפלנטה.

יתכן שמעולם לא עמדו בנים חומריים של נבאדון בפני משימה כה קשה וכה נעדרת-תקווה כגון זו אשר בפניה ניצבו אדם וחווה במצבה העגום של אורנטיה. ואולם, במוקדם או במאוחר הם היו זוכים לקצור פירות אילו רק היטיבו להתבונן קדימה ולהתאזר בסבלנות. שניהם, ובמיוחד חווה, היו חסרי סבלנות יתר-על-המידה; הם לא היו מוכנים לשנס מותניים לקראת מבחן הסיבולת הארוך, הארוך מאוד. הם רצו לראות תוצאות מיידיות כלשהן, ואכן כך היה; אך התברר שהתוצאות שהתקבלו באופן הזה היו הרסניות ביותר הן עבורם והן עבור עולמם.

2. המזימה של קאליגאסטיה

קאליגאסטיה ביקר בגן לעיתים תכופות וקיים פגישות רבות עם אדם וחווה; ואולם, הם עמדו איתן נוכח כל הצעותיו לפשרה ולקיצורי-דרך הרפתקניים. הוצגו בפניהם מספיק מתוצאות המרידה על-מנת שאלה ישמשו כחסינות יעילה בפני כל ההצעות המרומזות האלה. ואפילו צאצאיו הצעירים של אדם לא הושפעו מניסיונותיו של דאליגאסטיה. וכמובן, לא לקאליגאסטיה ולא לעמיתו עמד הכוח להשפיע על יחיד כלשהו בניגוד לרצונו, ואף פחות מזה לשכנע את ילדיו של אדם לעשות את הרע.

ראוי לזכור שקאליגאסטיה נשא עדיין בתואר הנסיך הפלנטארי של אורנטיה; אומנם הוא היה בחזקת בן שטעה, אך גם היה בן גבוה של היקום המקומי. הוא לא סולק סופית מתפקידו עד לימי מיכאל המשיח באורנטיה.

אך הנסיך הכושל היה עיקש ונחוש. במהרה הוא ויתר על ניסיונותיו מול אדם והחליט לתקוף באיגוף ערמומי את חווה. הרשע הסיק כי תקוותו היחידה להצלחה טמונה בשימוש הפיקחי באנשים מתאימים המשתייכים לשכבות החברה העליונות של קבוצת בני נוד, צאצאיהם של מי שהיו בעבר עמיתיו בסגל הגשמי. ובהתאם לכך, גובשו התכניות על-מנת להפיל בפח את אמו של הגזע הסגול.

חווה הייתה רחוקה ביותר מהכוונה לעשות דבר-מה אשר יחבל בתכניותיו של אדם, או שעמיד בסכנה את הפלנטה אשר קיבלו שניהם לנאמנותם. המלכי-צדקים – בהכירם את נטיית האישה לתור אחר תוצאות מיידיות במקום לתכנן מתוך ראייה למרחוק על-מנת ליזכות בתוצאות מרוחקות יותר – לימדו את חווה באופן מיוחד, בטרם עזבו, על אודות הסכנות המיוחדות האורבות להם בשל מצבם המבודד בפלנטה, ובייחוד הזהירו אותה לבל תסור מצדו של בעלה, כלומר, שלא תנסה לקדם את מפעלם המשותף בכל אופן אישי או סודי. חווה צייתה להנחיות האלה בהקפדה במשך למעלה ממאה שנה, ולא עלה בדעתה שסכנה כלשהי עלולה להתלוות לביקוריו של מנהיג נודי מסוים בשם שרפתתיה, ביקורים אשר הלכו והפכו פרטיים וסודיים יותר ויותר. העניין כולו התפתח בצורה כה הדרגתית וטבעית עד כי היא נתפשה בלתי-מוכנה.

שוכני הגן היו בקשר עם הנודים למן הימים הראשונים של עדן. מן הצאצאים המעורבים הללו של חבריו הכושלים של סגל קאליגאסטיה, הם קיבלו עזרה ושיתוף פעולה בעלי-ערך; ודרכם עתיד היה השלטון העדני להגיע אל מפלתו המלאה ואל התמוטטותו הסופית.

3. הפיתוי של חווה

אדם השלים זה מכבר את מאה השנים הראשונות שלו על-פני כדור הארץ, עת נבחר שרפתתיה, לאחר מות אביו, למנהיג הקונפדרציה המערבית, או הסורית, של השבטים הנודים. שרפתתיה היה אדם בעל גוון-עור חום, צאצא מבריק של מי שהיה בעבר ראש ועדת הבריאות של דאלאמטיה, ובת זוגתו הייתה אחת מן המוחות הגדולים ביותר של הגזע הכחול של אותם ימים רחוקים. לאורך כל התקופות, קו הירושא הזה החזיק בסמכות והשפיע השפעה כבירה על השבטים הנודים המערביים.

שרפתתיה ביקר בגן מספר פעמים והתרשם עמוקות מן היושרה הטמונה במניעיו של אדם. ומעט לאחר שקיבל לידייו את הנהגת הנודים הסוריים, הוא הצהיר על כוונתו לכונן קשרים עם עבודתם של אדם וחווה בגן. מרבית בני עמו הצטרפו לתכניתו זו, ואדם התעודד מן החדשות הללו, לפיהן השבט החזק והאינטליגנטי ביותר מקרב כלל השבטים הסמוכים הצטרף כמעט פה אחד לתמיכתה בתכנית הפיתוח העולמית; אכן היו אלה חדשות משמחות לב. ומעט לאחר מאורע זה, אירחו אדם וחווה את שרפתתיה ואת סגלו החדש בביתם הפרטי.

שרפתתיה הפך לאחד מן הסגנים המוכשרים והיעילים ביותר של אדם. הוא היה כן לחלוטין וישר עד תום בכל דרכיו; והוא מעולם לא היה מודע, אפילו לא לאחר מכן, ששימש כמכשיר לעת מצוא בידיו של קאליגאסטיה הנכלולי.

מסמך 75

או אז הפך שרפתתיה ליושב הראש העמית של הוועדה העדנית לקשרים שבטיים; ותכניות רבות הוכנו לשם ביצוע נמרץ יותר של עבודת הצירוף של השבטים המרוחקים לתכלית הגן.

הוא קיים פגישות רבות עם אדם וחוה – במיוחד עם חוה – והם דנו בתכניות רבות לשיפור שיטותיהם. יום אחד, במהלך שיחה עם חוה, צץ במוחו של שרפתתיה הרעיון, כי יתכן ויהא זה מועיל ביותר אילו בינתיים – בעת ההמתנה להצטברות מספר גדול של אנשי הגזע הסגול – ניתן יהיה לעשות דבר-מה על-מנת לקדם באופן מיידי את השבטים הנצרכים הממתינים. שרפתתיה טען כי אילו ייוולד אצל הנודים – כגזע המתקדם ומשתף-הפעולה ביותר – מנהיג ממקור אשר חלקו מן הזן הסגול, כי אז ייווצר חיבור חזק אשר יקרב את העמים הללו אל הגן. וכל זאת נשקל ונטען באופן כן והגון, כאשר טובת העולם ניצבת ברמה, הואיל וילד זה, אשר צפוי לגדול ולהתחנך בגן, עשוי להשפיע השפעה ניכרת ומיטיבה על אנשי אביו.

ראוי לשוב ולהדגיש כי שרפתתיה היה כן וישר לחלוטין בכל אשר הציע. הוא מעולם לא חשד בכך ששיחק לידיהם של קאליגאסטיה ודאליגאסטיה. שרפתתיה היה נאמן עד תום לתכנית שכללה בניית סגל חזק של הגזע הסגול בטרם יחל הניסיון הכלל-עולמי לרומם את העמים המבולבלים של אורנטיה. ואולם, הגשמתה של תכנית זו דורשת מאות בשנים, והוא היה נעדר סבלנות; הוא רצה לראות תוצאות מיידיות כלשהן – דבר-מה שיתרחש בעצם תקופת חייו שלו. הוא הבהיר לחוה כי אדם היה מאוכזב לעתים קרובות מן המעט אשר הושג בכיוון של רוממות העולם.

התכניות האלה הבשילו בסתר במשך למעלה מחמש שנים. לבסוף, הם התפתחו עד לנקודה שבה הסכימה חוה להיפגש בסתר עם קאנו, המוח המבריק ביותר והמנהיג הפעיל ביותר של מושבת הנודים הידידותית הסמוכה. קאנו אהד מאוד את השלטון האדמי; לאמיתו של דבר, הוא היה המנהיג הרוחני הכן של אותם נודים שכנים אשר תמכו ביחסים ידידותיים עם הגן.

הפגישה הגורלית אירעה בשעות בין ערביים של יום סתיו, לא רחוק מביתו של אדם. עד אז חוה לא פגשה מעולם את קאנו היפהפה והנלהב – והוא היווה דוגמא נהדרת להישרדותם של המאפיינים הפיזיים הנעלים והמאפיינים האינטלקטואליים יוצאי הדופן של אבותיו הקדמונים הרחוקים בסגל הנסיך. וקאנו האמין אף הוא באדיקות ביושרתו של הפרויקט של שרפתתיה. (מחוץ לגן, ההזדווגות עם יותר מבן-זוג אחד הייתה בבחינת נוהג נפוץ.)

או אז הסכימה חוה – תחת השפעת החנופה, ההתלהבות והשכנוע האישי העמוק – להתחיל במפעל אשר דובר בו כה רבות, ולהוסיף את התכנית הקטנה שלה להצלת העולם לתכנית האלוהית הגדולה והנרחבת יותר. בטרם יכלה להבין לאשורו את המתרחש, נעשה הצעד הקטלני. המעשה קם והיה.

4. ההכרה בכישלון

ההוויות השמימיות בפלנטה סערו. אדם זיהה כי דבר-מה אינו כשורה וקרא לחוה להתלוות אליו הצידה בגן. או אז שמע אדם לראשונה את כל סיפור התכנית אשר הבשילה מזה זמן רב להאצת השיפור בעולם באמצעות פעולה בשני כיוונים בו-זמנית: הוצאתה אל הפועל של התכנית האלוהית, ובה בעת ביצוע המפעל של שרפתתיה.

ובשעה שבה נועדו יחדיו הבן והבת החומריים בגן שטוף אור הירח, הוכיח אותם "הקול אשר בגן" על אי הציות שלהם. וקול זה היה לא אחר מאשר הצהרתי שלי בפני הזוג העדני, כי הם הפרו את ברית הגן; כי הם לא צייתו להוראות של המלכי-צדקים; כי הם נכשלו בהוצאתה אל הפועל של שבועת האמונים אשר נדרו בפני ריבון היקום.

חוה הסכימה להשתתף בנוהג של הטוב והרע. הטוב הינו הוצאתן אל הפועל של התכניות האלוהיות; החטא הינו חוסר ציות מכוון לרצון האלוהי; הרוע הינו ההתאמה השגויה של התכניות וההסתגלות הקלוקלת של הטכניקות, אשר תוצאתן הינה חוסר הרמוניה ביקום ובלבול פלנטארי.

מסמך 75

בכל פעם שאכלו בני הזוג של הגן מפרי עץ החיים, הם הוזהרו על-ידי רב-המלאכית השומרת להימנע מלהיענות להצעותיו של קאליגאסטיה לשלב טוב ברע. וכך הם הוזהרו: "בו ביום שתערבבו טוב ברע, תהיו כבני התמותה של הארץ; מות תמותון".

במהלך פגישתם הסודית והרת הגורל, סיפרה חווה לקאנו על אודות האזהרה החוזרת והנשנית הזו; ואולם קאנו, אשר לא הבין את החשיבות ואת המשמעות של אזהרות מעין אלה, הבטיח לה נאמנה כי גברים ונשים בעלי מניעים טובים וכוונות של אמת לא יוכלו לעשות כל רע; וכי היא לבטח לא תמות, אלא תחייה מחדש באישיות הצאצא המשותף שלהם, אשר יגדל להיות זה אשר יברך את העולם וייצב אותו.

ואפילו שפרויקט זה, של שינוי בתכנית האלוהית, נהגה ובוצע בכנות מלאה ורק מן המניעים הגבוהים ביותר באשר לרווחת העולם, הוא היווה בבחינת רוע משום שייצג את האמצעי השגוי להגיע למטרה צודקת; זאת משום שהוא סטה מדרך הישר, מן התכנית האלוהית.

אכן, קאנו שובב את מבטה של חווה, והיא הבינה את כל אשר המפתה שלה הבטיח באמצעות "ידע חדש ומתרחב של ענייני המין האנושי, והבנה מהירה של הטבע האנושי, כמשלים להבנתה שלה את הטבע האדמי".

באותו לילה שוחחתי בגן עם אביו ועם אמו של הגזע הסגול, כחובתי מתוקף הנסיבות המצערות. הקשבתי מלוא הקשב לכל אשר הוביל לכישלונה של האם חווה, והשאתי לשניהם עצה והנחייה באשר למצב המייד. הם פעלו בהתאם לחלק מן העצות האלה; מחלק אחר של העצות הם התעלמו. פגישה זו מופיעה ברישומיכם כ"אלוהים קורא לאדם וחווה בגן ושואל, 'אִי־כָה?' בדורות מאוחרים יותר היה שגור הנוהג לייחס כל דבר יוצא-דופן או חורג מגדר הרגיל – בין שבמישור הטבעי ובין שבמישור הרוחני – להתערבות אישית וישירה של האלים.

5. השלכות הכישלון

ההתפכחות של חווה אכן הייתה פתטית. אדם הבין את המצב במלוא חומרתו, ובעוד שליבו נשבר בקרבו והוא נתקף ייאוש, הוא אך ריחם על בת-זוגו וחס עליה כי שגתה.

היה זה מתוך ייאוש ההיווכחות של אדם בכישלון, כאשר, למחרת היום שבו עשתה חווה את צעדה השגוי, הוא ביקש את לאוטה – האישה הנודית המבריקה אשר עמדה בראש בתי הספר המערביים של הגן – ובכוונה תחילה עשה את אותו מעשה כסילות אשר עשתה חווה. אך אל לכם להבין שלא כהלכה; אדם לא הולך שולל; הוא ידע אל נכון את אשר עמד לעשות; ובכוונה תחילה הוא בחר לחלוק בגורלה של חווה. הוא אהב את זוגתו אהבה על-אנושית, והמחשבה על האפשרות שיבלה משמרת ארוכה ובודדה באורנטיה בלעדיה, הייתה יותר מאשר יכול היה לשאת.

וכאשר נודע לשוכני הגן את אשר אירע לחווה, לא ניתן היה לעצור את זעמם; הם הכריזו מלחמה על היישוב הנודי הסמוך. הם זרמו החוצה דרך שערי הגן, פשטו על האנשים הבלתי-מוכנים הללו, והשמידו אותם לחלוטין – לא נותר בחיים אף איש, אישה או ילד. ואף קאנו, אביו של קין, אשר טרם נולד, אבד.

עת הבין שרפתתיה את אשר אירע, הוא נמלא אימה ושקע בפחד ובחרטה. למחרת היום הוא הטביע עצמו בנהר הגדול.

ילדיו של אדם ביקשו לנחם את אימם המודאגת, בעוד אביהם נודד בבדידותו במשך שלושים יום. בסוף אותה תקופה התקבלה מעצמה ההחלטה, ואדם שב אל ביתו והחל לתכנן את דרך הפעולה העתידית.

לעיתים כה קרובות ילדים תמימים חולקים בתוצאות מעשיהם המטופשים של הוריהם אשר שגו. בניהם ובנותיהם הישרים והנאצלים של אדם וחווה נשטפו בצער הבלתי-מוסבר של הטרגדיה הבלתי-תיאמן אשר נפלה על ראשם באופן כה פתאומי ואכזרי. המבוגרים יותר שבין הילדים הללו

מסמך 75

לא התאוששו מן הצער ומן העצב של אותם ימים טראגיים, אפילו לא חמישים שנה לאחר מכן, ובמיוחד מן האימה של אותה תקופה בת שלושים יום שבה נעדר אביהם מן הבית, בעוד שאימם המודאגת לא ידעה כלל היכן הוא מצוי ומה עלה בגורלו.

ועבור חווה נמשכו שלושים הימים הללו כשנים של צער ושל סבל. הנשמה הנאצלת הזו מעולם לא התאוששה לחלוטין מתוצאות אותה תקופת ייסורים של סבל נפשי ושל צער רוחני. בזיכרונה של חווה, אף תקופה מאוחרת יותר של חוסר או קושי פיזיים לא הייתה קרובה להשתוות לאותם ימים נוראים ולאותם לילות איומים של בדידות ושל חוסר וודאות קשה מנשוא. נודע לה על אודות המעשה הנמהר של שרפתתיה, אך היא לא ידעה אל נכון האם חברה התאבד מתוך צער או שמא נלקח מן העולם כעונש על שגיאתה שלה. וכאשר שב אדם, הרגישה חווה שביעות רצון של אושר ושל הכרת תודה, שלא התפוגגה במשך כל שארית חייהם המשותפים הארוכים והקשים של שירות מפרך.

הזמן חלף, ואולם אדם לא היה בטוח לגבי טיב העבירה אשר ביצעו, אלא שבעים יום לאחר כישלונה של חווה, עת חזרו המלכי-צדקים הנאמנים לאורנטיה ולקחו לידיהם את הסמכות על ענייני העולם. אז ידע כי הם נכשלו.

ואולם, צרות נוספות רחשו וקרבו: החדשות על אודות השמדתו של היישוב הנודי אשר בסמוך לעדן לא איחרו להגיע אל שבטי האב של שרפתתיה אשר בצפון; או אז הלך ונאסף צבא כביר מתוך מטרה לצעוד ולעלות על הגן. והייתה זו תחילתה של מלחמה ארוכה ומרה בין האדמים לבין הנודים, וזאת מכיוון שהעוינות הזו נמשכה עוד זמן רב לאחר שעזבו אדם וחסידיהם והיגרו לגן השני אשר בעמק הפרת. איבה מרה וקשה שררה "בין אותו גבר ובין האישה, בין זרעו לבין זרעה".

6. אדם וחווה עוזבים את הגן

משנודע לאדם כי הנודים החלו בצעידתם, הוא תר אחר עצתם של המלכי-צדקים; ואולם, אלו סירבו ליעץ לו, ורק ציינו כי הוא חייב לפעול על-פי מיטב שיקול דעתו, והבטיחו לשתף פעולה באופן חברי, כפי יכולתם, בכל דרך פעולה שיבחר. נאסר על המלכי-צדקים מלהתערב בתכניותיהם האישיות של אדם וחווה.

אדם ידע כי הוא וחווה נכשלו; נוכחותם של המלכי-צדקים הנאמנים העידה בעבורו על-כך, זאת אף כי הוא לא ידע עדיין דבר על אודות מעמדם, או גורלם האישי לעתיד לבוא. במשך כל הלילה הוא קיים מפגש עם כאלף-ומאתיים חסידים נאמנים אשר התחייבו לנהות אחר מנהיגם, ולמחרת, בצהרי היום, יצאו עולי רגל אלו מעדן בחיפוש אחר בתים חדשים. אדם לא חיבב את המלחמה, ובהתאם לכך בחר להותיר את הגן הראשון לנודים ללא כל התנגדות.

שלושה ימים לאחר יציאתה של השיירה העדנית את הגן, היא נעצרה בשל הגעתם של ההיסעים השרפיים מירושם. ובפעם הראשונה נודע לאדם וחווה מה יהא גורל ילדיהם. ובעוד שההיסעים עומדים בסמוך, ניתנה לאותם ילדים אשר הגיעו לגיל בחירה (עשרים שנה) האפשרות להישאר באורנטיה עם הוריהם או לעבור אל תחת חסותם של הגבוהים ביותר של נורלטיאדק. שני-שלישים מן הילדים בחרו ללכת לעדנטיה; כשליש מן הילדים בחרו להישאר עם הוריהם. כל הילדים אשר טרם הגיעו לגיל בחירה נלקחו לעדנטיה. איש לא יכול היה לצפות בפרידה המצערת של הבן והבת החומריים מילדיהם מבלי להיווכח בכך שדרכם של בוגדים קשה היא. צאצאים אלו של אדם וחווה מצויים כעת בעדנטיה; ואין אנו יודעים מהו הסידור אשר הוכן בעבורם.

הייתה זו שיירה עצובה, שיירה עצובה ביותר, אשר התכוננה להמשיך בדרכה. האם יש דבר טראגי מזה! להגיע אל עולם מתוך תקוות כה גדולות, להתקבל בכבוד כה גדול, ואז לצאת את עדן בבושת פנים, רק על-מנת לאבד יותר משלושה-רבעים מן הילדים עוד בטרם מציאת מקום מגורים חדש!

7. ירידתם של אדם וחווה

מסמך 75

היה זה בעת שהשיירה מעדן עצרה, כאשר הובא לידיעת אדם וחווה טיב העבירות אשר ביצעו ונמסר להם הדבר אשר יעלה בגורלם. גבראל הופיע על-מנת להכריז על גזר הדין. וכך נגזר: האדם והחווה הפלנטאריים של אורנטיה נמצאו בדין כושלים; הם הפרו את ברית הנאמנות שלהם כשליטיהם של עולם מיושב זה.

אף כי שפלה רוחם מפאת האשמה, אדם וחווה שמחו ביותר לשמוע כי שופטיהם בסאלווינגטון זיכו אותם מכל אשמה של "ביזוי ממשל היקום". הם לא נמצאו אשמים במרד.

לזוג העדני נמסר כי הם הורידו עצמם בדרגה למעמד של בני-תמותה של העולם; וכי מכאן ואילך עליהם לנהוג כגבר ואישה של אורנטיה, ולבקש את עתידם בקרב עתיד גזעי העולם.

הרבה בטרם עזבו אדם וחווה את ירושם, מנחיהם הסבירו להם את מלוא המשמעות של כל חריגה משמעותית מן התכניות האלוהיות. ואני עצמי הזהרתי אותם חזר וזהר, הן לפני הגעתם לאורנטיה והן לאחריה, כי הורדה בדרגה למעמד של בני-תמותה בשר ודם תהא ללא ספק מנת חלקם כתוצאה הוודאית, כעונש הבטוח, אם ייכשלו בביצוע משימתם בפלנטה. ואולם, מן ההכרח להבין את המעמד האלמותי של סדר הבנים החומרי, על-מנת לתפוש בבירור את התוצאות אשר נלוו לכישלונם של אדם וחווה.

1. בדומה לעמיתיהם אשר בירושם, אדם וחווה שמרו על מעמד אלמותי הודות לחיבור אינטלקטואלי עם מעגל כבדית הדעת של הרוח. כאשר ההזנה החיונית הזו נקטעת בשל הפרדה מנטאלית, או אז אובד גם מעמד האלמותיות בלא תלות ברמתו הרוחנית של היצור הקיים. מעמד של בני-תמותה, ולאחריו התפוררות פיזית, היו התוצאות הבלתי-נמנעות של הכישלון האינטלקטואלי של אדם וחווה.

2. הבן והבת החומריים של אורנטיה, אשר קיבלו באופן אישי צורה דמוית בני-תמותה בשר ודם של העולם הזה, היו תלויים אף הרבה יותר בתחזוקתה של מערכת זרימה דואלית, הראשונה הנובעת מן הטבע הפיזי שלהם, והאחרת הנובעת מאנרגיית-העל השמורה בפרי עץ החיים. רב-המלאכית השומרת תמיד הזהירה את אדם וחווה כי במקרה של כישלון בתפקידם תחול ירידה במעמדם, ולאחר כישלונם בפועל נמנעה מהם הגישה למקור אנרגיה זה.

קאליגאסטיה אכן הצליח להפיל את אדם ואת חווה בפח, אך לא הצליח בתכניתו להוביל אותם למרד גלוי כנגד ממשלו של היקום. מה שהם עשו אכן נחשב לרוע, אך הם מעולם לא נמצאו אשמים בביזוי האמת, ואף מעולם לא הצטרפו ביועין למרידה כנגד שלטון הצדק של האב האוניברסאלי ושל הבן הבורא שלו.

8. נפילתו לכאורה של האדם

אדם וחווה אכן נפלו ממרום מעמדם כבנים חומריים למעמד הנמוך של בני-תמותה. אך לא הייתה זו נפילתו של האדם. המין האנושי רומם חרף התוצאות המיידיות של הכישלון האדמי. אף כי התכנית האלוהית של מתת הגזע הסגול לבני אורנטיה נכשלה, הגזעים בני התמותה יצאו נשכרים ביותר מן התרומה המוגבלת אשר תרמו אדם וצאצאיו לגזעים של אורנטיה.

לא חלה כל "נפילה של האדם". ההיסטוריה של הגזע האנושי היא כזאת של אבולוציה מדורגת, והמתת האדמית הותירה את עמי העולם במצב ביולוגי טוב בהרבה ממצבם הקודם. הזנים הנעלים יותר של אורנטיה כוללים כעת גורמי תורשה הנובעים מארבעה מקורות נפרדים: אנדוני, סאנגיק, נודי ואדמי.

אין ניתן להחשיב את אדם כמי שהטיל קללה על המין האנושי. אף שהוא אכן נכשל בהוצאתו אל הפועל של התכנית האלוהית, אף שהוא אכן הפר את בריתו עם האלוהות, אף שהוא ובת-זוגו בהחלט הורדו במעמדם כיצורים, על-אף כל זאת, תרומתם למין האנושי קידמה רבות את הציוויליזציה באורנטיה.

מסמך 75

בניסיון להעריך את תוצאותיה של משימת אדם בעולמכם, מן הצדק להכיר בתנאים אשר שררו בפלנטה. אדם ניצב מול משימה חסרת-תקווה כמעט, כאשר הוא ובת-זוגו היפהפייה הוסעו מירושם לפלנטה החשוכה והמבולבלת הזו. ואולם, אילו מילאו אחר הנחיותיהם של המלכי-צדקים ושל עמיתיהם, ואילו היו סבלניים יותר, כי אז היו מצליחים בסופו של דבר. ואולם, חווה האזינה לתעמולה הזדונית על אודות החירות האישית וחופש הפעולה הפלנטארי. היא הובלה לערוך ניסוי בפלסמת החיים של סדר הבנים החומרי, בכך שהרשתה לחיים הללו, אשר הופקדו בידיה, להתערבב בטרם עת באלו של הסדר המעורב של התוכן המקורי של נשאי החיים, אשר שולב, לפני כן, עם זה של הוויות בעלות יכולת רבייה אשר היו מסופחות בזמנו לסגל נסיך הפלנטארי.

לעולם, במהלך כל הרקעתכם לעבר פרדיס, לא תשיגו דבר בכך שתנסו לעקוף באופן חסר סבלנות את התכנית האלוהית המבוססת באמצעות קיצורי-דרך, המצאות אישיות, או כל שיטה אחרת לשיפור דרך המושלמות, הדרך אל המושלמות ובעבור המושלמות הנצחית.

אחרי ככלות הכול, התבונה לא נחלה ככל הנראה כישלון מאכזב יותר בשום פלנטה אחרת בנבאדון. אך אין זה מפתיע ששגיאות מעין אלה מתרחשות בענייניהם של היקומים האבולוציוניים. אנו מהווים חלק מבריאה כבירה ועצומה, ואין זה מוזר שלא הכול בגדרי הבריאה הזו פועל באופן מושלם; היקום שלנו לא נברא במושלמות. המושלמות הינה היעד הנצחי שלנו, אך לא המקור שלנו.

אילו היה זה יקום מכאניסטי, אילו המקור והמרכז הראשון הכביר היה אך ורק כוח ולא היה גם אישיות, אילו כלל הבריאה הייתה הצבר עצום של חומר פיזי הנשלט על-ידי חוקים מדויקים המאופיינים בפעולות אנרגטיות בלתי-משתנות, כי אז הייתה יכולה לשרור מושלמות, אפילו חרף מעמד חוסר השלמות של היקום. או אז לא היו כל חילוקי דעות; לא היה כל חיכוך. ואולם ביקום המתפתח שלנו, זה של מושלמות ושל חוסר-מושלמות יחסיים, הננו שמחים על כך שחילוקי דעות ואי-הבנות הינם מן האפשר, משום שאלה מהווים הוכחה בדבר עובדת האישיות ביקום ופעולתה. ואם הבריאה שלנו הינה בבחינת קיום הנשלט על-ידי אישיות, כי אז תוכלו להיות סמוכים ובטוחים בדבר האפשרות להישרדותה, להתקדמותה ולהישגיה של האישיות; ביכולתנו להיות בטוחים בכך שהאישיות צומחת, מתנסה וחווה הרפתקה. איזה יקום מדהים הוא היקום האישי והמדורג, יקום אשר איננו מכאני גרידא או אפילו מושלם באופן סביל!

[הוצג בידי סולוניה, "הקול השרפי אשר בגן".]